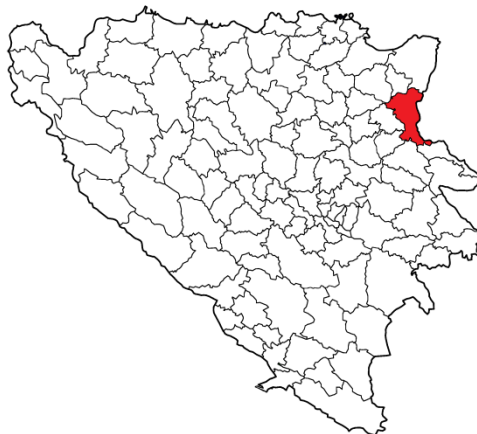

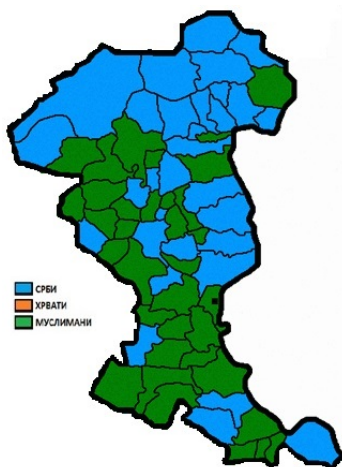
ЗЛОЧИН НА ГЛОЂАНСКОМ БРДУ – ОПШТИНА ЗВОРНИК 06.11.1992. ГОДИНЕ

ГЕОГРАФСКИ ПОЛОЖАЈ И ЕТНИЧКИ САСТАВ СТАНОВНИШТВА ЗВОРНИКА

Општина Зворник се налази у источном дјелу Босне и Херцеговине. Граничи се са општинама: Братунац, Власеница, Шековићи, Калесија, Лопаре, Угљевик и Бијељина те је ријеком Дрином одвојена од Републике Србије. Површина општине износи 496,74 km². Општина је 1991. године била састављена од 44 мјесне заједнице: Баљковица, Челопек, Дивич, Дрињача, Двадесетседми јули, Филип Кљајић – Фића, Пети, Филип Кљајић – Фићо, Глумина, Годуш, Грбавци, Јардан, Јасеница, Каменица Доња, Каменица Горња, Каракај, Кисељак, Козлук, Крижевићи, Кула Град, Лијешањ, Липље, Локањ, Малешаћи, Међеђа, Незук, Ново Село, Пађине, Пети Јули, Петковци I, Петковци II, Пилица, Растошница, Роћевић, Сапна, Скаковица, Скочић, Снагово, Шепак Доњи, Шепак Горњи, Табанци, Трновица, Тршић, Засеок и Зелиње.

Географски положај општине Зворник

Етнички састав становништва у насељима у општини Зворник према резултатима пописа становништва 1991. године

Према резултатима пописа из 1991. године у Зворнику је живјело укупно 81.295 становника, националну структуру су чинили: Срби 30.863 (37,96%), Хрвати 122 (0,15%), муслимани 48.102 (59,16%), Југословени 1.248 (1,53%) и остали 960 (1,18%).¹ Срби су чинили већину у 19, а муслимани у 25 мјесних заједница.

Дејтонским споразумом 1995. године општина Зворник је подијељена између Републике Српске и Федерације БиХ у којој је од дијелова општине Зворник формирана нова општина Сапна.

Према резултатима пописа из 2013. године у Зворнику живи укупно 58.856 становника, националну структуру чине: Срби 38.579 (65,5%), Хрвати 106 (0,2 %), Бошњаци 19.855 (33,7%) и остали 316 (0,5%). Срби чине већину у 22 мјесне заједнице, а Бошњаци у 15. Према истом попису из 2013. у општини Сапна живи укупно 11.178 становника, националну структуру чине Срби 234 (2,1%), Хрвати три (0,01%), Бошњаци 10.827 (96,9%) и остали 114 (1,0%). Срби чине већину у једној, а Бошњаци у шест мјесних заједница.²

¹ <http://www.statistika.ba/>

² Исто.

Глођанско Брдо је узвишење у Каменици Доњој. Каменица Доња је мјесна заједница у граду Зворник. Укупна површина насеља износи 10,77 km². Према попису становништва из 1991. године у Каменици Доњој је било 2.651 становник, националну структуру су чинили: Срби 68 (2,56%), Хрвати један (0,03%), муслимани 2.531 (95,47%), Југословени 17 (0,64%) и остали 34 (1,28%). Према попису становништва из 2013. године у Каменици Доњој живи 1.108 становника, националну структуру чине: Бошњаци 1.106 (99,8%) и остали два (0,2%), дакле без иједног Србина и Хрвата.³

Географски положај
Каменице Доње

ОПИС ДОГАЂАЈА

Почетком априла 1992. године долази до првих ратних дејстава на територији општине Зворник. Поред тога, у мјесецима који су услједили, Зворник постаје једна од општина у коју су се доселили прогнани Срби са територија које су контролисале муслиманске и(ли) хрватске снаге. Муслиманске снаге су овладале већим дијелом територије општина Сребреница, Братунац и Зворник у љето 1992. године. Тиме су представљале велику опасност по безбједност градског подручја Зворника, а једнако и Братунца. Ти напади су се настављали и с јесени исте године. Село Каменица се нашло на удару муслиманских снага у два наврата, односно прво је нападнута Каменица Горња, а потом, неколико мјесеци касније, и Каменица Доња.

Положаје на Глођанском Брду држали су припадници 6. батаљона Зворничке лпбр, који је био састављен војницима из села Ашћерићи, Зекићи, Кукољи итд. Према наводима из Кривичне пријаве ЦСБ Бијељина у другом наврату, напад је извршен у рејону Глођанског Брда, 06.11.1992. године, од стране муслиманских формација из Сребренице. Том приликом је заробљен већи број припадника Војске Републике Српске, које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменица у општини Зворник.⁴

Идентичан опис догађаја налази се и у Захтјеву за спровођење истраге Основног јавног тужилаштва Зворник⁵, односно Рјешењу о спровођењу истраге Основног суда Зворник⁶ гдје се, између осталог, наводи да су припадници Војске Републике Српске заробљени, мучени, а потом убијени и у жељи прикривања злочина њихова тијела су закопавана на различите локације.

О нападу муслиманских снага на Глођанско Брдо свједочио је и командир чете „Златне воде“, Перо Лазић: „Дана 06.11.1992. године бројне муслиманске оружане снаге извршиле су

³ Исто.

⁴ Кривична пријава, ЦСБ Бијељина, број: 12-1/02-2-1541/93, од 17.08.1993. године.

⁵ Захтјев за спровођење истраге, Основно јавно тужилаштво Зворник, број: КТ-114/93 од 04.10.1993. године.

⁶ Рјешење о спровођењу истраге, Основни суд Зворник, број: Ки-67/93 од 08.11.1993. године.

изненадни напад на наш положај, пробиле се кроз наше линије, зашле нам иза леђа, опколиле нас и напале са свих страна. Положај моје чете налазио се на централном дијелу линије на мјесту званом Глођанско брдо и током борбе и стезања обруча од стране муслиманских оружаних снага овај дио линије, на коме се налазила моја чета, био је под најжешћим ударом.“⁷

Вриједна запажања је и изјава свједока одбране Глођанског Брда, Тихомира Ђерића: „Добро се сјећам да смо, моја јединица и ја, били ангажовани на потезу Глођанско брдо – Веља глава 6. новембра 1992. године и тога дана, негдје у 03:45 часова, када је почело гранатирање линије од стране муслиманске војске. Након гранатирања, у 05:45 часова, отпочео је пјешадијски напад од стране муслиманских формација и ту је започета борба око положаја. Након неколико часова дошло је до пробијања наших одбрамбених положаја и том приликом је одсјечен први вод који је добио задатак да постави одбрамбену линију са бока и штити нам леђа. (...) Ми смо због недостатка муниције отпочели повлачење у правцу Веље главе. Тога дана приликом извлачења погинуло је седам војника у борби. Док смо били на линији разграничења, тј. док смо пружали отпор непријатељу, нисмо знали да је дошло до пуцања линије док у једном моменту нисмо видјели жене и дјецу како ударају мотикама једног нашег војника, који је допремао муницију за први вод и тада смо видјели да је пукла линија и да нам наведена војска залази иза леђа и ту смо видјели да последице муслиманских жена и дјеце долазе муслимански војници који су дотукли наведеног војника.“⁸

Своје искуство пренио је и Драган Димитрић: „Дана 6. новембра 1992. године, око 05:45 часова муслиманске оружане снаге извршиле су изненадни напад на наше положаје. Напад је извршен са свих страна, а наши положаји су били на једном мјесту пробијени па су нам њихове снаге зашле иза леђа. (...) Како је напад муслиманских снага био изненадан и били смо опкољени са свих страна, није било могућности за организовање неког озбиљнијег отпора, па смо се под ватреним дејствима морали повући са тог положаја.“⁹

Оно што је остало специфично за овај напад свакако је камуфлажа припадника муслиманских формација из Сребренице. Наиме, они су, према изјавама свједока, били обучени у цивилну, женску одјећу и тако су се провукли иза леђа припадницима Војске Републике Српске.

Тихомир Ђерић у свом свједочанству износи ове детаље: „Приликом наведене борбе нама је било наређено да не пуцамо на цивиле тј. жене, дјецу и старије људе, које смо пропустили не пуцајући у исте, да би након повлачења наилазили на мртве млађе војнике муслиманске војске одјевене у женску одјећу (димије и шамије) и исти су имали наоружање, па смо касније констатовали да смо пропустили војнике који су са леђа извршили нечувени масакр над Војском Републике Српске.“¹⁰

⁷ Записник о саслушању свједока Пере Лазића, Основни суд Зворник, број: Ки 67/93, од 31.05.1996. године.

⁸ Записник о прикупљању изјаве од лица Тихомира Ђерића, СЈБ Зворник, број: 12-1/02-2-230- /05, од 20.07.2005. године.

⁹ Записник о саслушању свједока Драгана Димитрића, Основни суд Зворник, од 28.05.1996. године.

¹⁰ Исто.

Радомир Јовичић тврди: „Из прича сабораца сам чуо да је непријатељска јединица приликом напада била одјевена у женску одјећу и пошто наши борци нису пуцали у цивиле и старије особе, на тај начин је непријатељ извршио опкољавање и хватање мојих сабораца.“¹¹

О безизлазној ситуацији у којој су се нашли борци Војске Републике Српске говори и Ђорђе Миловановић: „Дана 6. новембра 1992. године, око 06:00 часова ујутру на наш положај извршен је изненадни напад од стране бројнијих муслиманских оружаних снага које су нас опколиле. Током борбе у једном тренутку био сам заједно са својим саборцима Недић Миладином, Бојановић Зораном, Јовичић Драгомиром и Михајловић Бором. У том тренутку били смо опкољени од стране муслимана који су се налазили на удаљености од нас око 15 до 20 метара. Видјевши нас они су повикали да бацимо оружје и да се предамо. Налазили смо се у безизлазном положају и скоро без муниције, тако да је сваки наш отпор био узалудан. Због тога смо појединачно одлучили да бацимо оружје и да се предамо тако да се први, бацивши своје оружје, предао Бојановић Зоран, иза њега Недић Миладин, затим Јовичић Драгомир и на крају Михајловић Боро. То сам и лично гледао својим очима. Када се задњи предавао, Михајловић Боро, ја сам у тренутку одлучио да се не предам и уз страну из потока, између стабала дрвећа, успио сам да побјегнем док су муслимани за мном пуцали, али нисам био погођен.“¹²

Падом Глођанског Брда, Шести батаљон Зворничке бригаде остаје десеткован, а губици у људству су се одразили и на морал у овом батаљону. Заправо, какво је стање било у Зворничкој бригади, новембра и децембра 1992. године, видимо из сљедећег: „Није било познато прецизно бројно стање бригаде, кретало се између 5.500 и 6.000 војника. Бригада је имала 11 батаљона који су били у неповољном тактичном положају. Други батаљон у Дрињачи био је у потпуном окружењу. До Дрињаче се могло доћи десном обалом Дрине, територијом Србије и чамцем прећи преко језера. Батаљон био под сталним нападима са правца Коњевић Поља, Церске и Каменице. Шести батаљон, који је 7. новембра 1992. године¹³, разбијен на Глођанском брду, повукао се у расулу на Шћемлију и Златне воде. Остали батаљони, у својим рејонима одбране, демотивисани су и неспремни за активна борбена дејства.“¹⁴

На сљедећим картама приказан је положај припадника ВРС након пада Глођанског Брда и избијања снага тзв. Армије БиХ на линију Млађевац – Кула Град, док је на другој карти приказано окружење Дрињаче након пада Глођанског Брда. На обје карте су црвеном бојом назначени положајим ВРС, а плавом тзв. Армије БиХ.

¹¹ Записник о прикупљању изјаве од лица Радомира Јовичића, СЈБ Зворник, број: 12-1/02-2-230-786/05, од 29.07.2005. године.

¹² Записник о саслушању свједока Ђорђа Миловановића, Основни суд Зворник, Број КИ: 67/93 од 31.05.1996. године.

¹³ Иако је наведен 7. новембар, ради се о 6. новембру 1992. године.

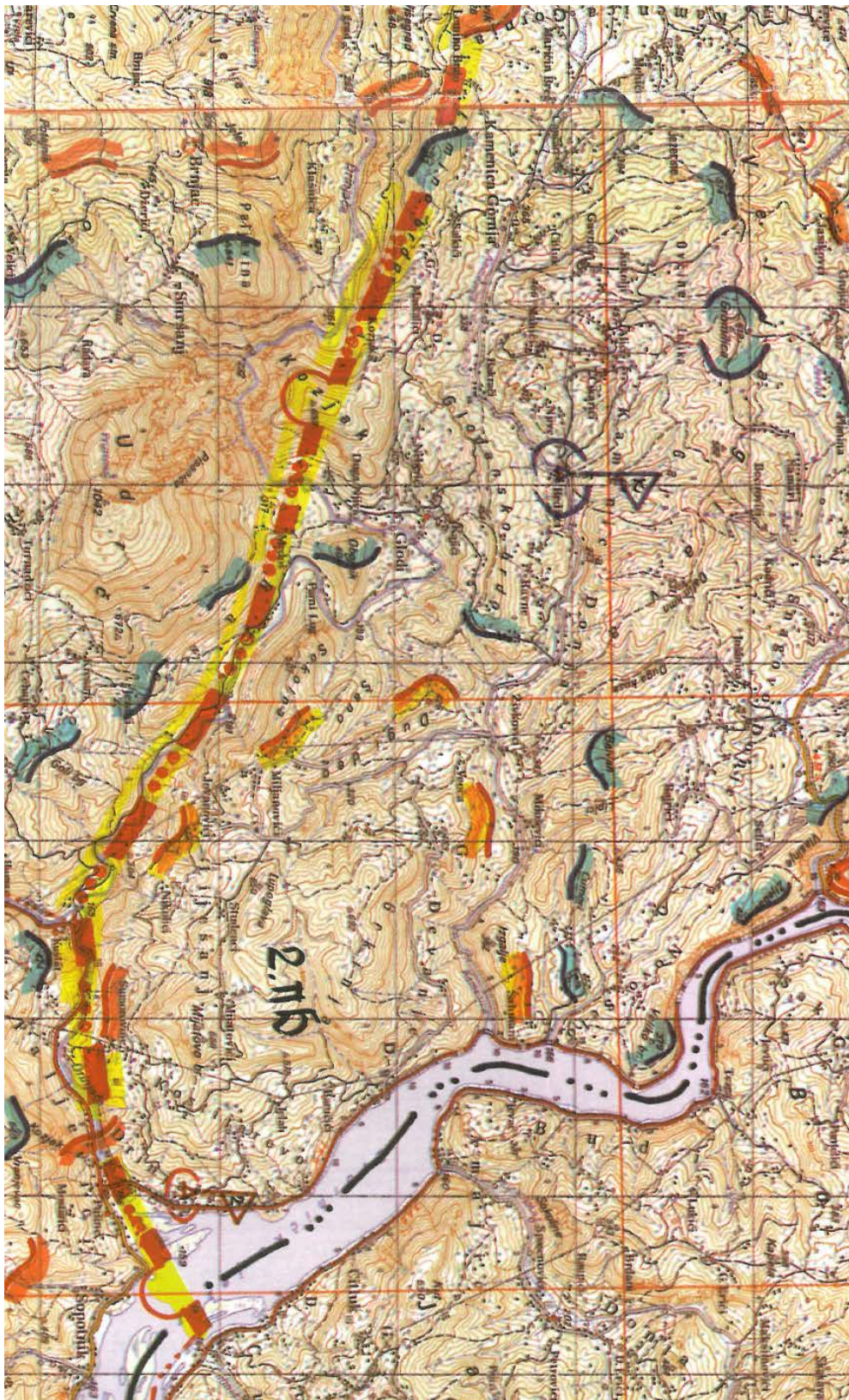
¹⁴ Зворничка пјешадијска бригада (Кратак приказ формирања и ратног-борбеног пута Зворничке бригаде, поводом промоције књиге „Живот се брани истином“ – час историје), БОРС Зворник, Зворник, 2015, стр. 13 и 14.

Детаљ са радне карте Зворничке бригаде¹⁵ на којој се види колико су снаге тзв. Армије БиХ напредовале према Зворнику након пада Глођанског Брда

¹⁵ Винко Пандуревић, *Живот се брани истином: (Прилог истини о догађајима, у и око Сребренице, у јулу 1995.)*, БОРС/Еурографика, Зворник, 2015, прилог бр. 6

Детаљ са радне карте Зворничке бригаде¹⁶ на којој се види окружење Дрињаче након пада
Глођанског Брда

¹⁶ Винко Пандуревић, *Живот се брани истином: (Прилог истини о догађајима, у и око Сребренице, у јулу 1995.)*, БОРС/ Еурографика, Зворник, 2015, прилог бр. 6

Након заробљавања бораца Војске Републике Српске услиједили су разни облици мучења и иживљавања над њима. Размјере злочина су откривене тек по повратку Глођанског Брда под контролу Војске Републике Српске у фебруару 1993. године. Тада је откривено укупно шест масовних гробница и то: Глођанско Брдо – двије гробнице, Козјак, Трешњица, Маскалића поток и накнадно Широки пут. У тим масовним гробницама пронађено је 41 тијело. Идентификовано је 33 тијела, док је осам тијела остало неидентификовано и они су тек накнадно идентификовани.¹⁷

Патолог др Зоран Станковић приликом обдукције тијела пострадалих у Ватрогасном дому у Зворнику, 1993. године

Двојица бораца који су се предали, а о којима говори Ђорђе Миловановић у своме свједочењу, ни до данас нису пронађени. Ради се о Миладину Неђићу и Бориславу Михајловићу.

Послије ископавања тијела, породице погинулих су позване у Ватрогасни дом у Зворнику ради препознавања и идентификовања жртава. Призори који су ту забиљежени су застрашујући. Обдукцију тијела је радио патолог др Зоран Станковић.

Многе изјаве чланова породица погинулих свједоче о масакру над српским борцима. Радојка

Колико су биле мучне сцене на идентификацији жртава свједочи и ова фотографија на којој жена пада у несвјест након уочених масакрираних тијела

Јовановић је изгубила мужа, а дала је детаљан опис оног што је видјела на идентификацији: „У тренутку препознавања на себи је имао везане ноге и руке некаквом жицом, у предјелу усне шупљине било је видно да нема језик, а у предјелу очних шупљина било је такође видно да су му извађена оба ока. Након распремања, такође је видно да је и на врату био везан жицом, а цијело тијело је било нагорјело од ватре.“¹⁸

Гоја Казановић тврди како су „заробљене војнике кастрирали, сјекли им руке, шаке, ноге, стопала, уши, нос, језик, вадиле очи, живе су их кроз шаке ексерима закивали за

дрвеће док су им ноге везали бодљикавом жицом и као такве спаљивали...“.¹⁹

¹⁷ Извјештај као допуна кривичног предмета, број: КТН-4/92, од 02.04.1993. године, СЈБ Зворник, број: 12-1/02-2-230-И-419/05, од 12.12.2005. године.

¹⁸ Записник о прикупљању изјава од лица Радојке Јовановић, ПС Козлук, број: 12-1/01-2611/05, од 08.11.2005. године.

¹⁹ Записник о прикупљању изјаве од лица Гоје Казановић, ПС Шековићи, број: 12-1-10/02-282/05, од 07.07.2005. године.

Драгомир Павловић, коме је брат Радомир смртно страдао на Глођанском Брду, приликом ексхумације и идентификације је изјавио: „Тијело мог брата било је исјечено на комаде. У унутрашњем џепу војничке блузе налазила се лична карта и војна књижица, као и нешто новца, који су били пресавијени и видјела се једна рупа, а вјероватно направљена од метка или ножа.“²⁰

Оно што је остало посебно потресно приликом ексхумације и идентификације јесте велики број тијела са одрубљеном главом.

Радо Тијанић, коме је пострадао брат Славко, наводи: „Препознао сам тијело свог брата Славка и видио сам како му је глава била одсјечена, као и тјеме на глави. Био је без очију, ушију и носа, као и зуба. Једном челичном жицом био је везан око врата, а други крај жице био је везан за ноге.“²¹

Ланци којима су везане обје ноге убијеног Саве Ђокића.

Исти случај био је и са тијелом Радана Павловића, чији је отац Ђорђе изјавио: „Видио сам да је на тијелу мог сина недостајала глава и још других дијелова тијела, што је све указало да је Радану одрубљена глава и да је прије смрти на веома мучан начин уморен.“²²

Војна књижица Радомира Павловића која је пронађена приликом ексхумације, са видљивом рупом од метка. У рукама је држи његов брат Драгомир

Обезглављено тијело било је и у случају Миладина Ашћерића: „Мог су Миладина преклали тако да су му одсјекли главу од тијела. Миладиново обезглављено тијело сам препознао као и његову главу коју смо

²⁰ Записник о саслушању свједока Драгомира Павловића, Основни суд Зворник, број: КИ-67/93, од 19.02.1995. године,

²¹ Записник о саслушању свједока Рада Тијанића, Основни суд Зворник, од 19.02.1995. године.

²² Записник о прикупљању изјаве од лица Ђорђеја Павловића, ПС Шековићи, број: 12-1-10/02-280/05, од 07.07.2005. године.

²³ Записник о прикупљању изјаве од лица Игњата Ашћерића, ПС Шековићи, број: 12-1-10/02-275/05, од 06.07.2005. године.

Фотографија из ЈНА Миладина Ашћерића, а на десној фотографији се налази његово ексхумирано тијело са одрубљеном главом како је и описао његов отац Игњат.

Одрубљена глава заробљеног припадника Војске Републике Српске

Уз ово ритуално обезглављивање заробљених српских бораца издваја се још један детаљ свирепости убица. Поједини заробљени српски борци су били закуцавани за дрво и на тај начин мучени. Доказ за овакву тврдњу јесу изјаве свједока који су на лицу мјеста видјели стабла у којима је било закуцаних ексера или остатака одјеће, односно људских екстремитета. Тако Дара Урумовић тврди како је „видјела три храста на којима има везане жице околу њих, а у жици остатака човјечијег тијела, одјеће.“²⁴

Готово идентично свједочење је оставио и Чедомир Летић: „Био сам лично на Глођанском Брду, тј. мјесту страдања и видио сам четири храста у којима је ударено пуно ексера на којима

²⁴ Записник о прикупљању изјава од лица Даре Урумовић, СЈБ Зворник, број: 12-1/02-2-239-751/05, од 19.07.2005. године.

се виде одсјечци комада жице у облику алки омотане око стабла дрвећа којима су заробљени везани. Наиме, на поменутом стаблу сам видио и људски прст кроз који је закуцан ексер, а припада људском тијелу.“²⁵

Ђорђе Миловановић, такође напомиње закуцавање заробљеника у стабла дрвећа: „Послије ослобођења Каменице у противудару наших јединица, фебруара 1993. године, био сам на лицу мјеста и видио мјеста на којима су мучени заробљени српски борци – дрво за које су били прикивани, жице којима су били везивани...“²⁶

Своја сазнања о бруталном мучењу српских заробљеника на Глођанском Брду изнио је и Мујо Омеровић, бивши припадник тзв. Армије БиХ: „Ја лично нисам посматрао тај злочин који су они вршили над Србима, али сам чуо од саборца да су сјекирама одсијецали главе, да су живе људе закивали за стабла дрвећа, а затим их тако заковане мучили све док не би издахнули.“²⁷

Фотографије са ексхумације и заједничке сахране посмртних остатака српских жртава

Докази који поткрепљују наведена свједочанства о мучењу, односно закуцавању заробљеника за дрвећа налазе се у документарном филму *Више од злочина*, аутора Милоша Марковића, а у продукцији Радио телевизије Београд. Такође су забиљежене и бројне сцене са ексхумације

²⁵ Записник о прикупљању изјава од лица Чедомира Летића, СЈБ Зворник број: 12-1/02-2-230-801/05 од 18.07.2005. године.

²⁶ Записник о саслушању свједока Ђорђа Миловановића, Основни суд Зворник, Број КИ: 67/93 од 31.05.1996. године.

²⁷ Записник Мујо Омеровић, СЈБ Зворник, број: 01-16/04-230___/93, од 15.03.1993. године.

жртва из масовних гробница, као и са идентификације у Зворнику. У филму је приказано и разорено село Каменица након напада муслиманских снага.

Остаци ексера у дрвећу за које су закивани заробљени припадници Војске Републике Српске

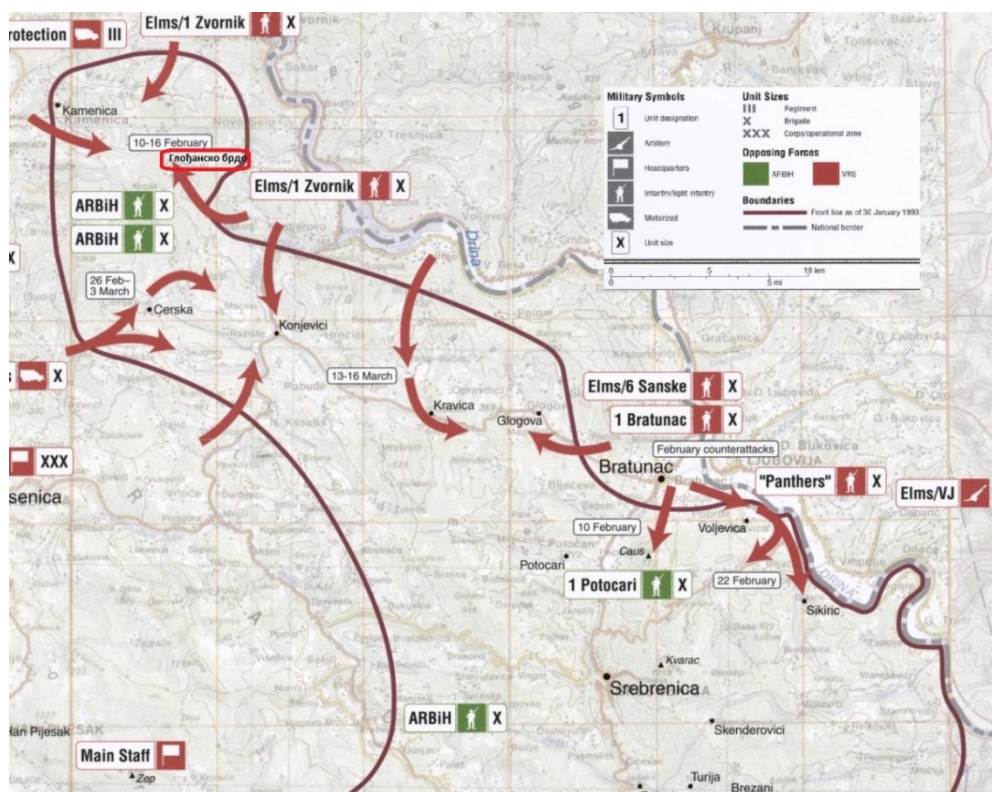

Уништена српска кућа у Доњој Каменици

Хаотично стање у Зворничкој бригади је потрајало до друге половине децембра, када се бригада постепено консолидује и недуго потом започиње одређена офанзивна дејства ради поправљања тактичког положаја и ослобођења изгубљених територија у претходном периоду. Иако је већ на Божић, 07. јануара 1993. године, услиједило жесток ударац за ВРС, падом Кравице и Шиљковића и спајањем енклаве Церска са енклавом Сребреница, Зворничка бригада је извела низ мањих офанзивних дејстава у јануару и то ће умногоме утицати на успјешност операције са почетка фебруара. Команда Зворничке бригаде у то вријеме упућује позив цивилном муслиманском становништву: „На правцима дејства јединица бригаде, у циљу

заштите цивилног муслиманског становништва, команда бригаде упућује благовремен позив да се становништво склони из зоне б/д у тзв. безбједносне зоне.“²⁸

Операција ослобађања Глођанског Брда и деблокаде Дрињаче носила је кодни назив „Пробој“, а овако је текао ток борби: „Истовремено, док су трајала дејства на јужном дијелу зоне одбране бригаде, јединице бригаде су на сјеверозападном дијелу зоне успјешно одбијале све нападе снага 2.К тзв. А БиХ. Почетни успјеси остварени дејствима током јануара, омогућили су озбиљнија дејства током фебруара и дубљи продор на правцу Снагово – Каменица – Глођанско Брдо. Новоформиране снаге за активна дејства биле су размјештене у Кулини код Цапарди, гдје је обављена кратка борбена обука и извршене припреме за активна дејства. Носиоци б/д биле су снаге Подрињског одреда `Вукови са Дрине`, који је тада, још увијек, био скромних борбених могућности. Захваљујући добро одабраним начинима дејства и правилној борбеној употреби јединица, снаге Зворничке бригаде успјеле су да овладају простором Каменице и 15. фебруара 1993. године избију на Глођанско Брдо, те на тај начин поврате изгубљене положаје из новембра 1992. године. (...) То је био свакако значајан продор снага Зворничке бригаде, којим је повраћено самопоуздање јединицама. Одбацивањем муслиманских снага јужно од Зворника, ослобођен је и пут Зворник – Дрињача и деблокирано насеље Дрињача са околним селима.“²⁹

Карта која приказује контраофанзиву Војске Републике Српске из фебруара 1993. године којом су, између осталог, повраћене територије Глођанског Брда и Каменице. По ослобођењу тих територија откривене су масовне гробнице

²⁸ Зворничка пјешадијска бригада (Кратак приказ формирања и ратног-борбеног пута Зворничке бригаде, поводом промоције књиге „Живот се брани истином“ – час историје), БОРС Зворник, Зворник, 2015, стр. 14.

²⁹ Исто, стр.15.

На Глођанском Брду је подигнута спомен-плоча за мучки убијене припаднике ВРС, 6. новембра 1992. године. Међутим, према изјавама свједока и Извјештају ЦЈБ Бијељина³⁰, неколико пута до сада, спомен-плоча бива оштећена, а да се није сазнало ко је починилац тога.

Спомен-плоча подигнута у помен српским жртвама на Глођанском Брду, фотографисано јуна 2022. године

Епископ зворничко-тузлански Фотије на парастосу убијеним Србима на Глођанском Брду

³⁰ Извјештај о учињеном кривичном дјелу геноцид и других кривичних дјела ратног злочина, ЦЈБ Бијељина, број: 12-02/4-230-163/05 и 140 од 09.02.2006. године.

Парастос убијеним Србима на Глођанском Брду

ЖРТВЕ

Према подацима Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица током напада на Глођанско Брдо, 6. новембра 1992. године, смртно је страдао 51 припадник Војске Републике Српске, од чега се њих девет још води као нестало.

Табела Смртно страдали припадници Војске Републике Српске на Глођанском Брду, 6. новембра 1992. године

РБ	ID³¹	Презиме	Име оца	Име	Година рођења	Датум страдања	Напомена
1.	937	Ашћерић	Игњат	Миладин	1962.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
2.	15315	Божић	Велемир	Драгомир	1966.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
3.	14090	Божић	Неђо	Зоран	1964.	06.11.1992.	Рањен, заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан. Водио се као нестало до

³¹ ID представља број под којим се жртва налази у електронској бази Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица.

РБ	ID ³¹	Презиме	Име оца	Име	Година рођења	Датум страдања	Напомена
							идентификације у Лукавици 11.12.2003. године.
4.	15321	Бојановић	Јово	Зоран	1961.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
5.	23014	Видовић	Милан	Милорад	1966.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан. Водио се као нестао. Идентификован 11.12.2003. године у Лукавици.
6.	946	Грабовица	Перо	Владо	1950.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
7.	23681	Грабовица	Ристо	Милош	1974.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан. Водио се као нестао до идентификације у Лукавици 26.10.2004. године.
8.	1366	Грабовица	Тимотија	Радослав	1950.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
9.	1378	Ђокић	Перо	Саво	1930.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
10.	23071	Зеленовић	Желимир	Милош	1967.	06.11.1992.	Води се као нестао. Посмртни остаци још нису пронађени.
11.	15741	Илић	Костадин	Ратко	1959.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
12.	15771	Јакшић	Бошко	Драган	1965.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
13.	22913	Јовановић	Вељко	Велимир	1955.	06.11.1992.	Рањен, заробљен,

РБ	ID ³¹	Презиме	Име оца	Име	Година рођења	Датум страдања	Напомена
							звјерски мучен те убијен исти дан.
14.	15795	Јовановић	Марко	Станко	1955.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
15.	23117	Јовичић	Љубо	Драгомир	1958.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
16.	1380	Казановић	Васо	Саво	1957.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
17.	15865	Казановић	Дамјан	Урош	1948.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
18.	18067	Ковачевић	Василије	Миодраг	1959.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
19.	1381	Летић	Стеван	Драган	1964.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
20.	23185	Ложњаковић	Јово	Миладин	1958.	06.11.1992.	Води се као нестао. Посмртни остаци још нису пронађени.
21.	42797	Лукић	Војин	Српко	1955.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
22.	14413	Максимовић	Цвјетко	Рајо	1953.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан. Водио се као нестао до реексхумације 22.09.1997. године у Каракају и коначне идентификације 29.09.1997. године у Бањој Луци.
23.	14436	Марић	Бранислав	Радо	1949.	06.11.1992.	Убијен приликом непријатељског напада на Глођанско брдо. Водио се као нестао.

РБ	ID ³¹	Презиме	Име оца	Име	Година рођења	Датум страдања	Напомена
							Идентификован 23.10.1997. године у Зворнику.
24.	589	Мацановић	Лазар	Радислав	1962.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
25.	23234	Мијатовић	Владо	Панто	1955.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан. Водио се као нестао. Идентификован 15.5.2004. године у Лукавици.
26.	499	Милошевић	Јово	Марко	1948.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
27.	23290	Михајловић	Витомир	Борислав	1958.	06.11.1992.	Води се као нестао. Посмртни остаци још нису пронађени.
28.	394	Михајловић	Микајло	Тришо	1959.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
29.	23299	Недић	Божо	Миладин	1960.	06.11.1992.	Води се као нестао. Посмртни остаци још нису пронађени.
30.	16323	Павловић	Ђорђија	Радан	1967.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
31.	16324	Павловић	Милош	Радомир	1974.	06.11.1992.	
32.	14597	Павловић	Вукашин	Славко	1959.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан. Водио се као нестао. Идентификован 11.08.2003. године у Лукавици.
33.	16335	Петровић	Душан	Бранислав	1953.	06.11.1992.	
34.	16338	Пјанић	Златко	Горан	1952.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те

РБ	ID ³¹	Презиме	Име оца	Име	Година рођења	Датум страдања	Напомена
							убијен исти дан.
35.	16341	Продановић	Михајло	Милан	1952.	06.11.1992.	Рањен, заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
36.	23355	Продановић	Ненад	Ратко	1944.	06.11.1992.	Води се као нестао. Посмртни остаци још нису пронађени.
37.	16393	Радић	Рајко	Радомир	1950.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
38.	20941	Радовић	Радивоје	Богдан	1952.	06.11.1992.	Води се као нестао. Посмртни остаци још нису пронађени.
39.	23381	Ристановић	Петко	Владо	1958.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан. Водио се као нестао. Идентификован 25.09.1997. године у Бањој Луци.
40.	23398	Савић	Цвијан	Алекса	1952.	06.11.1992.	Води се као нестао. Посмртни остаци још нису пронађени.
41.	23396	Савић	Младен	Виктор	1954.	06.11.1992.	Води се као нестао. Посмртни остаци још нису пронађени.
42.	23391	Савић	Богдан	Жарко	1949.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
43.	16456	Савић	Стево	Радован	1963.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
44.	16465	Симић	Миливоје	Мићо	1953.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
45.	23426	Стевановић	Владимир	Ђорђо	1952.	06.11.1992.	Води се као нестао. Посмртни остаци још нису пронађени.

РБ	ID ³¹	Презиме	Име оца	Име	Година рођења	Датум страдања	Напомена
46.	23437	Стевановић	Стеван	Кирило	1960.	06.11.1992.	Убијен приликом непријатељског напада на Глођанско брдо. Тијело накнадно пронађено 21.10.1993. године.
47.	16475	Стевановић	Жарко	Ненад	1996.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
48.	1375	Тешић	Крсто	Мићо	1968.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
49.	955	Тијанић	Драго	Славко	1970.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
50.	19	Урумовић	Томислав	Зоран	1958.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.
51.	4	Чворић	Миладин	Никола	1963.	06.11.1992.	Заробљен, звјерски мучен те убијен исти дан.

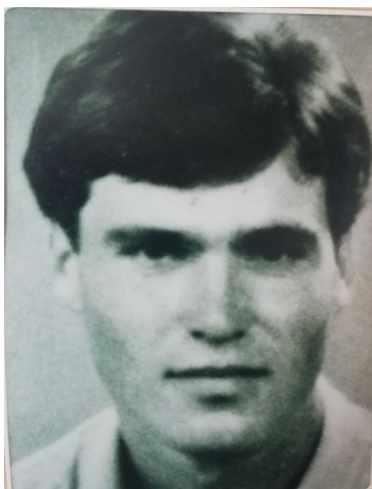
Миладин Ашћерић

Зоран Бојановић

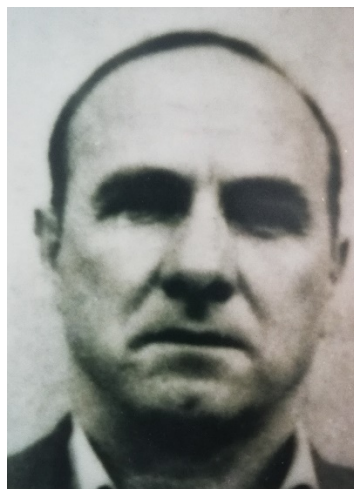
Зоран Божић

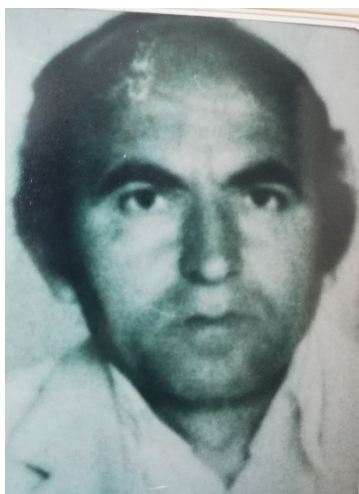
Драгомир Божић

Никола Чворић

Саво Ђокић

Владо Грабовица

Радослав Грабовица

Милош Грабовица

Ратко Илић

Драган Јакшић

Станко Јовановић

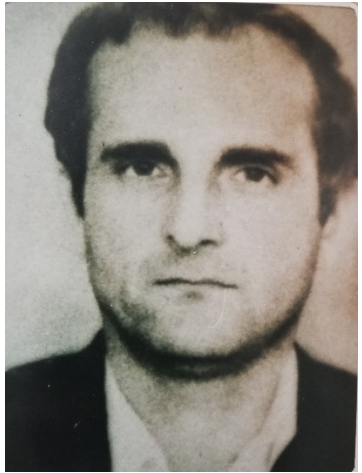
Велимир Јовановић

Драгомир Јовичић

Саво Казановић

Урош Казановић

Миодраг Ковачевић

Драган Летић

Миладин Ложњаковић

Сршко Лукић

Радислав Мацановић

Рајо Максимовић

Радо Марић

Тришо Михајловић

Борислав Михајловић

Панто Мијатовић

Марко Милошевић

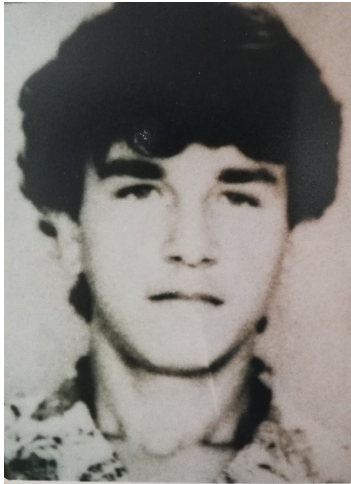
Миладин Недић

Радан Павловић

Славко Павловић

Радомир Павловић

Бранислав Петровић

Горан Пјанић

Милан Продановић

Ратко Продановић

Радомир Радић

Богдан Радовић

Владо Ристановић

Жарко Савић

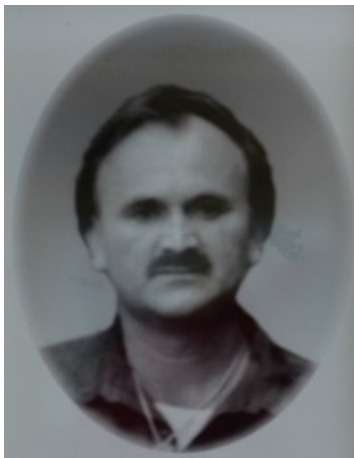
Радован Савић

Алекса Савић

Виктор Савић

Мићо Симић

Ненађ Стевановић

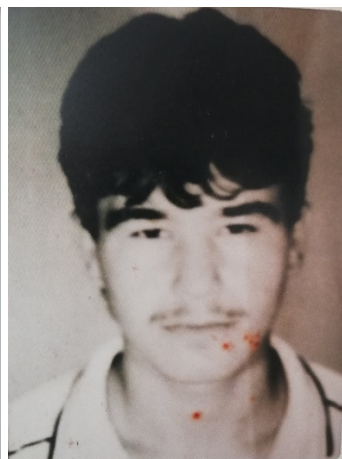
Кирило Стевановић

Ђорђо Стевановић

Мићо Тешић

Славко Тијанић

Зоран Урумовић

Милорад Видовић

Милош Зеленовић

Према подацима Центра, приликом напада на Глођанско Брдо, 6. новембра 1992. године, рањено је шест лица:

Табела Рањени борци Војске Републике Српске на Глођанском Брду 6. новембра 1992. године

РБ	ID ³²	Презиме	Име оца	Име	Година рођења	Датум страдања	Напомена
1.	24907	Јовичић	Стево	Димитрије	1940.	06.11.1992.	
2.	23686	Малић	Недељко	Богдан	1965.	06.11.1992.	
3.	24901	Милаковић	Стеван	Милан	1970.	06.11.1992.	
4.	23688	Недић	Божо	Миливоје	1957.	06.11.1992.	
5.	23687	Продановић	Ратко	Драган		06.11.1992.	
6.	23682	Продановић	Михајло	Неђо	1950.	06.11.1992.	

НЕПРИЈАТЕЉСКЕ ВОЈНЕ ФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СУ УЧЕСТВОВАЛЕ У НАПАДУ

Као и у мјесецима прије напада на шири рејон села Каменица Доња, муслиманске војне формације из Сребренице су, 6. новембра 1992. године, извеле напад на подручје одбране Војске Републике Српске на Глођанском Брду. У нападу на Глођанско Брдо су се служили и прерушавањем у цивилну, женску, одјећу и на тај начин дошли иза леђа припадницима Војске Републике Српске. Према изјавама свједока и непосредних учесника трагичног догађаја, главнину непријатељских снага чинио је Интервентни вод тзв. Армије БиХ из Сребренице, потпомогнут Церанским одредом, муслиманским војним формацијама из Коњевић Поља, као и формацијама из Глода и саме Каменице.

ПРАВОСУДНИ ПРОЦЕСИ

Иако је МУП Републике Српске поднио већи број кривичних пријава и извјештаја о почињеном кривичном дјелу за злочине над припадницима ВРС, 6. новембра 1992. године, на Глођанском

³² Исто.

Брду, до данас није подигнута ниједна оптужница како пред Судом БиХ, тако и пред ентитетским судовима.